

nemlig paahviler dem at stille en Mand til at udføre deres Tjeneste, men en saadan Stedfortræder er det ofte vanskeligt at finde. Dertil udkræves for det første, at det er en paalidelig Mand, og for det andet, at det er en Mand, som er kendt med den Postroute, som skal besørges, og det hænder derfor ofte, at et Landpostbud maa betale en saadan Vikar med adskilligt mere, end han selv tjener i Dagløn. Det er almindeligt, at et Landpostbud f. Eks. maa give Vikaren 3 Kr. om Dagen, det er det dobbelte, i ethvert Tilfælde noget mere, end hvad han selv tjener. Derfor kan en Sygdom, selv en kortvarig, godt blive trykkende for disse Folk, som i Forvejen have meget smaa Indtægter. I det hele maa jeg sige, at de Ønsker, som Landpostbudene have fremsat, ere alle rimelige og beskedne, og det vilde være fornøftigt og rigtigt at imødekomme dem paa disse 6 forskellige Punkter. Naar de f. Eks. ønske bedre Uniformering, end de i Øjeblikket have, er dertil intet at sige, man kan ikke modsige dem paa dette Punkt. De faa i Øjeblikket en Frakke og en Hue, men at de ogsaa skulle have Benklæder og Vest, vide vi jo, og at de kunne ønske at faa det, er ret og rimeligt. Endvidere synes jeg, at det er naturligt, at et Landpostbud, der skal færdes ude i alt Slags Vejr, — lige meget, hvordan Vejret er, skal Landposten besørge sin Route — havde en Kappe, og om Staten gav ham f. Eks. en Regnkappe eller i det mindste et Regnslag til at beskytte sig i daarligt Vejr, er det ikke andet end, hvad de med Ret og Rimelighed kunne forlange.

Jeg synes, at Staten burde efterkomme et saa rimeligt Ønske. Vore Landpostbude ere jo Folk, der ere smaaat lønede. Naar de Ønsker, som de kræve opfyldte, alligevel kunne løbe op til en saa stor Sum, ligger det ikke i, at de egentlig stille store Krav for den enkeltes Vedkommende, men det ligger deri, at det er en saa overordentlig talrig Stand, at de møde frem 3,200 Mand stærk, saa naar vi skulle give dem en Regnkappe, saa bliver det ikke meget til den enkelte, men selvfølgelig meget, naar vi tage hele Standen, alle 3,200. Vi have i den senere Tid hørt — og det er ret sørgeligt, — at ikke saa faa Landpostbude have forgrebet sig paa de Ting, der vare betroede dem. I den allersidste Tid have vi læst om et Par Tilfælde, tror jeg, i Jylland, hvor Landpostbude havde forgrebet sig paa betroede Penge og havde forbrugt dem til

egen Fordel. Vi maa nu huske paa, at disse Folk ere lønede med 75 Kr. aarlig for hver daglig Tjenestetime, og lad os sige, at de have en Tjenestetid af 7 à 8 Timer, saa bliver deres Aarsindtægt 7 à 8 × 75 Kr., det vil med andre Ord sige, at de i Virkeligheden faa kun en lille Aarsindtægt, hvormed de skulle ernære deres Familie. Man kan derfor saa godt forstaa, at naar et Landpostbud har Penge mellem Hænder, og hans Familie lider Nød paa et eller andet Omraade, er det undskyldeligt, om han kan forgribe sig paa disse Penge for ved Hjælp af dem at søge at komme ud over en øjeblikkelig Nødstilstand. Hvis Landpostbudene vare bedre lønede, tror jeg ikke, at man saa ofte vilde høre om, at de saaledes toge sig selv til Rette og forgreb sig paa de Ting, som ere betroede dem til Besørgelse. Jeg skal tillade mig at anbefale de to af Mindretallet stillede Ændringsforslag. Det forekommer mig, at det er saa rimeligt og beskedent som tænkes kan, og at Landpostbudene have et virkeligt Krav paa, at de Ønsker, de have fremsat for Regeringen, imødekommes.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Udvalg for, at det har sluttet sig til de af mig stillede Forslag paa Postvæsenets Budget. Et Par af disse Ændringsforslag ere endda meget store; det ene paa 128,000, det andet paa 50,000 Kr., men Postvæsenet har ikke i og for sig stor Glæde af disse Bevillinger, det er kun en Forhøjelse af Betalingen for Postens Besørgelse ved Banerne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte 6 Krav, der ere stillede af Landpostbudene om forskellige Lønningstillæg og Emolumenter. Det hele Spørgsmaal blev omtalt ved 2den Behandling, og jeg skal nu ikke her atter komme ind derpaa, kun skal jeg erindre om, at Gennemførelsen af samtlige disse Krav vilde medføre en aarlig Merudgift af ca. 1 Mill. Kr., og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds havde jo derfor ganske Ret i, hvad han udtalte, at det vilde blive vanskeligt med denne Merudgift at skaffe Balance paa Postvæsenets Budget. Det er ganske vist, derom kan der ikke være Tvivl. Skulde vi paa en Gang, paa eet Bræt til yderligere at udrede 1 Mill. Kr. om Aaret, maatte vi samtidig gaa til en Forhandling om en ny Forhøjelse af Portoen, og det var et Skridt, som jeg ganske vist ikke vilde finde det meget glædeligt at gaa til. Men